

B

3514

A PÉCSI NÖVENDÉKPAPSÁG
SZENT-PÁL-TÁRSULATÁNAK

JELENTÉSE

Az 1914—15. ÉV
MŰKÖDÉSÉRŐL.

PECSETT 1915.
NYOMATOTT A DUNÁNTÚL NYOMDA R. T.-NÁL.

A PÉCSI NÖVENDÉKPAPSÁG
SZENT-PÁL-TÁRSULATÁNAK

JELENTÉSE

Az 1914—15. ÉV
MŰKÖDÉSÉRŐL.

Csak helyben
használatra

3 002800 385582

38.558

PÉCSETT 1915.
NYOMATOTT A DUNÁNTÚL NYOMDA R. T.-NÁL.

Évi jelentés.

Már a háború vérrel, fájdalommal, gyásszal és halállal keretezett hangulata beidegződött lelkünkbe s a háború okozta első ijedtségen és megdöbbenésen túl voltunk, mikor Társulatunk e csendben maradt, véres árnyaktól távoleső falak között megkezdte idei működését. Meg kell vallanunk, az első pillanatok érzései még bizonytalanok, az első tollvonások még reszketők voltak s lelkünk körvonalai minduntalan más terek, idegen tájak, ismeretlen, más erőket követelő porondok felé szaladtak és szinte önkéntelenül arra felé szélesedtek ki, hol nem a szellemi élet tényezői mérik össze fegyvereiket és nem a szellem, a lélek, a szellemi élet felsőbbiséges megnyilvánulása, hanem a vér és a halál konzakrálja a ragyogó arcú győzők és a sápadt arcú, megbénult szivvel elbukó legyőzöttek sorsát. Talán nem kell pirulnunk miatta, ha beismerjük, hogy ez évi működésünk máskor csendes, harmonikus, békés mederben megindult napjait sokszor kilendítette, megzavarta a háborús idők világokat felkavaró hulláma s hazafias entuziazmusban fürdő magyar lelkünket nem egyszer elfogta és rabul ejtette a honi anyai föld fiait védelmére hívó szent szava. Persze ez a vágy és harci készség, ha komoly és erős akarata is volt fiatal, tűzből kivert lelkünknek, mégis csak picit ferde vágányokra terelte gondolat-

világunkat. Azóta meggyőződünk, hogy a győzelem nemcsak akkor biztos és közelfekvő, ha ez ország minden emberét a lövészárokba állítják; azóta beigazolódtott, hogy a győzelem nemcsak gépfegyverek és tágtorku ágyuk elé dobott nyers erők eredője; azóta megtudtuk, hogy egy győzelmes háborúnak ép úgy, mint egy reneszánsz lelkek által megindított igazi kultúrának nem csak anyagi tényező — millió ember, vér, srapel és gránát — az éltetője, hanem ide is kell szellem, élet és lélek s távol a csaták zajától a béke szelid ege alatt gyűjteni kell az energiákat az eljövendő új idők kivirágoztatására. Fölismertük és lelkünk sziklaszilárd meggyőződésévé alakult, hogy a háború idején a hazának ép úgy szüksége van a messzi-messzi frontok mögött dolgozó acélkarokra, az itthonmaradtak, árvák, csüggedők, reménytelen kétségbeesettek lelkét felemelő, balzsammal gyógyító, a szeretet s a munka grandiózus gondolatától átítatott lelkű harcosokra, mint a harctereken erős, bátor, edzett, férfias, harcot bíró hősökre. S hogy nemcsak megértettük ezt a hirtelen kifejlődött szituációját a háborús időknek, hanem tetté érleltük, aktiv, működő eredménnyé sűrítettük meggyőződésünket, jelzi és mintegy fölmutatja idei jelentésünk, nekünk gyönyörűségünkre, minket szerető lelkeknek pedig örömére, azoknak a lelkeknek, akik a fiatal papgeneráció minden lépését, minden új mozdulatát, minden új vágyát jóleső figyelemmel és fölfokozott érdeklődéssel kísérik.

E bekonferáló szavakkal már jeleztük és legalább egy villanásszerű fénykévével bevilágítottuk a háborúval összehangolt programmunk konturjait. Az új idők, az új alakulások, az új helyzetek mottóját

— berendezkedni a háborúra — mi is munkásságunk irányító elvéül tűztük ki. Fiatal, krisztusi, hajnalos lélekkel beállani a küzdelmekbe, az volt vezető elvünk. Belevinni a szellemi tényezők minden becsületes eszközét a harcba, megfeszíteni az idegeket, dolgozni, helyt állani tanulni s akiknek a Gondviselés sorsául kirendelte már e háborúban a pásztorációs terepet, azoknak fölépíteni az utolsó falakat s az évek óta épült palotának homlokzatát az új kívánalmaknak megfelelő diszítéssel dekorálni; akikre pedig a háboru utáni lelki depressziót derűvé fakasztó, kint, fájdalmat, gyengéd sziveken ütött mély emberi sebet takargató hivatás s a szociális, politikai, társadalmi mizeriás helyzeteket javító munka vár, azoknak a jövő életérzéseket megsejteni, lélekbe plántálni, az új küzdelmek és új harcok támadásaira fölvérezve lenni, erőt gyűjteni és a gyülemlő erőt elraktározni, ez volt működésünk skeletszerűen vázolt karakterisztikonja. Voltaképen nem is tettünk mást mint elődeink, akik évek óta nem győzték bízó, meg nem szünő és nem jogtalan önérzettel hangoztatni a Társulat modern és aktuális mederbe terelődött, praktikus életre kiható munkásságát. Tehát mi is ezt hangsúlyozzuk — talán csak más szavakkal — az adott viszonyok között, amikor leírjuk: a Szent-Pál-Társulat 1914—15. évi működése a háború jegyében indult meg és alakult ki.

Rendes, működő tagjaink száma az év elején 36 volt, amely szám egy tagnak távozásával év végére 35-re apadt. Társulatunk 18 rendes, 2 rendkívüli gyűlést tartott s hazafias magyar lelkülete bizonyosságául az októberi napok emlékére gyászünnepepélyt rendezett.

Itt úgy gondoljuk nem mulaszthatjuk el, hogy októberi gyászünnepélyünkhöz rövidke reflexiót ne fűzzünk. Nem tüntetés és a régi idők sovinszta gondolkodás-módja volt főmotivuma ezen csendes és megható reminiszcenciákkal teli ünnepélynek; nem régi frázisok, inkább már csak megszokásból kiváltódott érzések játszottak lelkünk húrjain, hanem új idők új hangulatába kapcsolódott, komoly, tetteket kiváltó, erős elhatározások érlelődtek meg bennünk, a magyarság jelenlegi sorshelyzetének bontakozó perspektíváján gyönyörködtünk, összehangolva a jelent a gyászflórral betakart mult élő emlékeivel s az aradi véres napok megbékült, letompított mélabúján át az új magyar jövődő derengő hajnalának élénkebb, emberibb szinei vetődtek szemünkbe.

Az ünnepély következő programmal folyt le:

1. Himnusz: Zenekar.
2. Megnyitó: Perr Győző IV. é. hh.
3. Októberi gyásznap: szerző Kocsis László III. é. hh., szavalta Dicenty Gyula II. é. hh.
4. Felolvasás: Fuszek Károly III. é. hh.
5. Kuruc-nóták: Zenekar.
6. Ünnepi beszéd: Hoffmann Kálmán III. é. hh.
7. Die Wacht am Rhein: Zenekar.
8. Záróbeszéd: Tadics Benő IV. é. hh.

Írásbeli működésünk, bár a háború szellemi életre gyakorolt deprimáló hatását nagyon is éreztük, kielégítő, sőt egyenesen örvendetes és biztató, összehasonlítva az előző évek munkálkodásával. Csak a számbeli arányt véve fel alapul, fényesen beigazolódik, hogy sokféle késleltető, gátló körülmény ellenére is ébren élt bennünk az öntudatos munka-szeretet és dolgozni-akarás Egyházunkért és Hazánkért.

Beérkezett összesen 71 munka, következő elosztódással: 6 versenyszónoklat, 14 pályamunka, 7 programmon kívüli dolgozat és 44 rendes munka, ez utóbbiak közül 5 szónoklat és 39 felolvasás és szabad-előadás.

Midőn írásbeli működésünket bemutatjuk, különös és fölfokozott örömmel kell regisztrálnunk azt a tényt, hogy Társulatunk tagjai megértették a pályamunkák súlyos és nagyjelentőségű horderejét. A pályamunkák figyelemre méltó érdeme ugyanis abban az egyszerű dologban rejlik, hogy nagyobb szabású, több gondot, minuciózusabb, tehát alaposabb elmélyedést, a kitűzött teológiai vagy társadalomtudományi kérdésnek mélyebb rétegébe való betekintést követel, s így a vele való foglalkozás több ismeretet, ennek következtében eredményesebb s a tudásnak tágabb terét nyitja meg a pályázó lelkében. A pályamunka, ha sikerült és megoldja a feladott problémát — mondhatjuk — mindig kincsekkel gazdagítja, bő és hasznos ismeretekkel gyarapítja a tudást.

A beérkezett 14 pályamunka közül a következők részesültek jutalomban:

Öméltósága *gróf Zichy Gyula* megyéspüspök úr 3 drb. 20 K-ás jutalmát megnyerték: *Simon István* IV. é. hh. *A háborus pasztoráció* c. munkájával; *Auguszt István* IV. é. hh. *A Genézis első fejezetének magyarázatai* c. biblikus s *Hoffmann Kálmán* III. é. hh. *A magyarországi városok kegyúri joga történeti és jogdogmatikai szempontból* c. munkával.

Főtisztelendő *Komócsy István* tb. pápai káplán, subregens úr *A keresztény szociálizmus kifejlődése Magyarországon* c. pályatételét elnyerte *Vizsy Pál* IV. é. hh.

Főtisztelendő Dr. Sipos István úr által kitűzött *Az autonomia szervezete a két autonomiai kongresszus javaslata szerint* c. pályatétel szerzője Fuszek Károly III. é. hh.; ugyancsak ft. Dr. Sipos István úr *Meditáció* pályatételét elnyerte Keller Vilmos I. é. hh.

Főtisztelendő Graumann Imre káplán úr pályatételét — *Párhuzam a katholicizmus és a radikalizmus között* elnyerte Geosits Lajos I. é. hh.

A *Társulat: A megigazulás szent Pálnál és szent Jakabnál* c. pályatételének nyertese Tadics Benő IV. é. hh.

Írásbeli és részint szóbeli működésünk is, a régi gyakorlathoz híven, az egyes szakosztályok keretén belül folyt le. A fennálló négy szakosztály, élükön a gondos, lelkiismeretes, fáradságos és odaadó munkát követelő vezetőkkel — a harmonikus együttműködésből és megértő szeretetből fakadó eredményes munkásságnak mintaképét állította elénk.

A *szociális szakosztály* működését két nagy programpontra irányította: néhány szociális kérdésnek elméleti fejtegetése s ezzel párhuzamosan a gyakorlati életjelenségek, társadalmi megnyilvánulások s a néprétegeket mozgató hatalmas erők eredőjének bemutatása. Határozott, egyirányú vagy helyesebben egy szociális detaile kérdésnek aprólékos, a maga fény és árnyékoldalával való fejtegető behatolása helyett fölvetett a szakosztály egy legtöbbszörre a pasztoráció keretébe is illő problémát pl. a hitelszövetkezetek élete és ezt praktikus és elméleti szempontból tárgyalta. Hogy a tagokban egész éven át ébren tudta tartani az érdeklődést a szociális élet modern kérdései iránt s megszerettette lelkükkel a szociálizmus sokféle, de nagy horderejű, súlyos problémáit, ez

elég garancia arra, hogy a szakosztály helyes úton haladt.

A *történelmi szakosztály* munkásságának java-része és pedig súlyosabbik része nálunk egy nagyon aktuális és sokat hánytorgatott és a radikális elemek által sokszor megtámadott kérdés körül forgott. S ez a kérdés a magyarországi egyházi vagyon eredete. Természetesen a szakosztály működése beleilleszkedett a legújabb és legfrissebb napi események láncolatába is, amikor az egyházi vagyon jelenlegi kezelőinek áldozatkész lelkületét bemutatta e nagy anyagít felemésztő háborús időkben. A sűrűn tartott szakosztályi gyűléseket kiszínezte és felvillanyozta ft. Dr. Sipos István úr előkelő szeminarisztikus előadása a Konstantin-vizióról.

Az *apológiai szakosztály* a modern filozófiai iránynak — a monizmusnak tárgyalását tűzte ki feladatául. Nehéz és talán legtöbb munkát és elmélyedést követelő program volt ez, mert nemcsak nagy általánosság keretei között mozgott a szakosztály működése, hanem felölelte a monizmusnak mint a modern világnézetnek legszövevényesebb, legelméletibb, nüanszirozott kérdéseit úgy, hogy a tagok tiszta, hű, világos képet és biztos fogalmat szereztek a monizmus lényegéről.

A *szónoklati szakosztály* ez évben új csapásokon haladt. Összhangzásba akarta hozni az elméletet a gyakorlattal s hogy ez a törekvés nem maradt csupán velleitás, hanem eredményes munkává alakult ki, mutatja a tagok szorgalmas működése. A szakosztály 18 tagja tekintettel a korán befejezett évre 13 gyűlést tartott. Működésének programja: a Szentatyák — névleg Aranyszájú sz. János, Nazianzi sz.

Gergely és sz. Ágoston megismerése, munkáik szépségének, szónoklati munkásságuk fázisainak s egy-eg örökszépségü, klasszikus beszédjüknek bemutatása Nagyfontosságú és nem jelentéktelen újítása volt a szakosztálynak a *rögtönzés*, amelyet a tagok nagy szeretettel és lelkesedéssel karoltak fel.

Jóleső, büszke érzéssel említjük fel *könyvtárunk* gyarapodását. Évek óta táplált és mindig megakadályozott tervünk legalább részben valóra vált, amikor könyvtárunk állapotát modern lelkeket kielégítő, modern eszméket bemutató és felölelő könyvvel gyarapítottuk. A szakosztályok rendelkezésére bocsátottunk 100 K-át, azzal az intencióval, hogy a szakmunkák bevásárlásával elősegítsék működésünket. Ezen kívül maga a Társulat is szerzett be új könyveket. Részletes katalógus helyett csak a beszerzett könyvek számát jelezzük, amikor leírjuk: a Társulat könyvtára 72 könyvvel gyarapodott. Kézhez kaptuk az *Élet* vállalatában megjelenő sorozat újabb 10 kötetét. Itt nem mulaszthatjuk el, hogy köszönetet ne mondjunk a *Gazdaszövetség* jóakaró vezetőinek, akik — midőn Társulatunk belépett a Gazdaszövetségbe, megküldték ajándékképen összes kiadásait.

A napi események szenzáció erejével ható mozi-szerű képeit, aztán a mai idők embereinek problémáit oldozgató komoly tanulmányokat figyelemmel kísérettük a következő ujságokból és tudományos revükből:

Alkotmány, Ujlap, Dunántúl, Pécsi Ujlap, Esztergom, Közművelődés, Igaz Szó, Katholikus Gyermekevédelem, Népművelő, Abstinens Pap, Egyházi Közlöny, Religió, Katholikus Szemle, Magyar Kul-

túra, Élet, Zászlónk, Katholikus Nevelés, Havi Köz-
löny, Mária Kongregáció, Szent Gellért, Egyházi Zene-
közlöny, Lourdes, Erdélyi Oltáregyleti Lapok, Örök-
imádás, Katholikus Hitterjesztés Lapjai, Visszhang
Afrikából, Stimmen der Zeit, Christliche Paedagogie,
Korrespondens, Krasčancka škola, Boromeus, Gaz-
daszövetség és A Cél.

A köszönet gúgygő, aranyos szavait kell el-
mondanunk, mikor jótevőink nemes, áldozatkész,
minket nemcsak meleg érdeklődéssel, hanem anyagi
erőkkel segítő lelkületét imádságos hálánkkal viszo-
nozzuk. Mi tudatában vagyunk nemes törekvésünk-
nek, nagy célra hivatott működésünknek, de azt is
tudjuk, hogy nagyon hamar a feleúton, tört lelkek-
ként ellankadnánk s fiatalos entuziazmusunk megté-
pázva, tüzét, melegét, lelkét veszítené, ha nagylelkű
jóakaróink és kint élő testvéreink évről-évre nem
sietnének segítségünkre.

Első helyen a fiatal papgeneráció sorsát oly
mélyen szíven viselő szeretett Atyánknak, Társula-
tunk Védőjének Méltóságos és Főtisztelendő Gróf
Zichy Gyula megyéspüspök Urunknak kell gyermeki,
ragaszkodó szeretetünket, hálánkat és köszönetünket
lerónunk, amiért az idén is nemcsak kegyes érdeklő-
désével, hanem nagy összeget kitevő anyagi támoga-
tásával is kitüntette kisedet körünket.

A szeretet és hála szavaival emlékezünk meg
következő jóakaróinkról és segítőinkről is, akik e szű-
kös, nagy erőket elvonó és súlyos gondokat okozó
háborús időben sem feledkeztek meg rólunk s anyagi
támogatásukkal előbbre vitték a Társulat ügyét:

Méltóságos és főtisztelendő Szeifritz István c.
püspök, káptalani nagyprépost, praelatus úr 20 K,

Nagyságos és főtisztelendő dr. Igaz Béla kanonok, szeminárium rektor úr 50 K, Nagyságos és főtisztelendő Glatt Ignác tb. kanonok úr 20 K, Nagyságos és főtisztelendő Rézbányay József dr. tb. pápai kamarás, teológiai tanár úr 10 K, Főtisztelendő dr. Sipos István cs. és kir. udvari káplán, teológiai tanár, szentszéki ülnök úr 15 K, Főtisztelendő Charvát László petrijevci esp. plebános úr gyűjtése 10 K, Főtisztelendő Eröss Károly baranyalőcsi plebános úr 25 K, Főtisztelendő Graumann Imre tábori lelkész úr 10 K.

Köszönetet mondunk Nagyságos és főtisztelendő dr. Mosonyi Dénes pápai kamarás, püsp. irodaigazgató, főtisztelendő dr. Jozgits János esp. plebános, Magyar Miklós esp. plebános és Gaál János plebános uraknak szives adományaikért.

Pénztári állományunk az év végén 389 K és 59 fillér volt. Az 1000 K-ás hadikölcsönünk kamatait már két ízben kaptuk kézhez.

*

Elérkeztünk az utolsó szavakhoz. Ez a rövid inkább csak tájékoztató jelentés nem akart más lenni, mint csendes, kristálytisza hegyi patak, amely égi erő sziklák közt, iromba szakadékok útvesztőiben, szelid lankásokon át siet, törtet, zuhogva rohan az áldott, nagyon óhajtott, napfényes mély tengerszem felé. Mi azt szeretnők, hogy melegszívű, nemeslelkű jóakaróink és künn az életben fáradozó testvéreink úgy kísérenék jelentésünk minden sorát, mint a hegyi úton szaladó erecskét s megéreznék rokonlelkük finom szeizmografjával a mi készülő, fakadó lelkünk tengerszemének kincseket rejtegető csodás szépségeit s krisztusi eszmékért munkásságot vállalt erőinknek apránként összehordott energia-quantumát.

Ha mindenki, aki olvassa jelentésünket, lelkünk tergerszeménél megállva ezt megsejtené, akkor mi boldogan elmondhatnánk: elértük célunkat s mint megértett harcos fiatalok bátran kiléphetünk lelkünkben ápolts ideáinkkal az élet küzdelmes arénájára.

Ezzel a bizó nagy-nagy hittel, megértést kérő szeretettel bocsátjuk szét ez évi jelentésünket.

Pécs, 1915. Assisi csendes ünnepén.

Kocsis László
főjegyző.

Fuszek Károly
elnök.

A SZENT-PÁL-TÁRSULAT VÉDŐJE:

Méltóságos és Főtisztelendő
zichi és vásónkeői Dr. ZICHY GYULA Gróf
pécsi megyéspüspök.

A Társulat tagjai az 1914—1915. évben.

Alapító tagok:

- Eröss Károly, plebános, Baranyalöcs.
Haragó József, nyug. esp. pleb., Mohács.
Dr. Jakab Béla, felsőleányisk. igazgató, Pécs.
Dr. Rada Isván, praelatus-kanonok, Veszprém.
5 Wajdits Gyula, praelatus-kanonok, Pécs.
Walter Antal, praelatus-kanonok, Pécs.

Tiszteltbeli tagok:

- Dr. Békefi Remig, a zirci, pilisi, pásztói és szentgotthárdi egyesített apátságok apátja, Zircz.
Dvorzsák János, pápai praelatus, Budapest.
Erdősi Károly, pápai kamarás, a Szent-István-Társulat vezérigazgatója, Budapest.
Glatt Ignác, tb. kanonok, székesegyházi karnagy, Pécs.
5 Hanny Gábor, praelatus-kanonok, Pécs.
Dr. Hanuy Ferenc, c. apát, egyetemi tanár, Budapest.
Holndonner Ferenc, nyug. prépost-plebános, Pécsvárad.
Dr. Igaz Béla, kanonok, szemináriumi rektor, Pécs.
Körmendy Károly, tb. kanonok, Pécs.
10 Rézbányai János, tb. kanonok, pápai kamarás, árvaházi igazgató, Pécs.
Dr. Rézbányai József, pápai kamarás, teológiai- és jogakadémiai tanár, Pécs.

Dr. Sipos István, csász. és kir. udv. káplán, teológiai tanár,
lelkiigazgató, Pécs.

Szeifritz István, c. püspök, káptalani nagyprépost, prae-
latus, Pécs.

Szentkirályi István, teológiai tanár, szentszéki ülnök, Pécs.

15 Dr. Szilvek Lajos, prépost-kanonok, Pécs.

Virág Ferenc, pápai kamarás, plebános, Paks.

Dr. Wurster József, praelatus-kanonok. Pécs.

Pártoló tagok:

Auguszt István, káplán, Babarc.

Baranyai János, káplán, Zomba.

Bartina Ferenc, plebános, Pécsbányatelep.

Bauer József, kath. patr. lelkiigazgató, Zrnóváralja.

5 Dr. Bencze László, karkáplán, Pécs.

Bende József, káplán, Bakócza.

Berlákovich János, káplán, Valpó.

Birisits Géza, nyomdaigazgató, Pécs.

Bisswurm Ádám, káplán, Rácpetre.

10 Bók József, káplán, Máriakéménd.

Braun István, plebános, Cikó.

Budanovich Vince, h. plebános, Kisszékely.

Buzsáky Imre, plebános, Vörösmart.

Cserta János, káplán, Magyarkeszű.

15 Cséplő István, fogház lelkész, Budapest.

Czernohorszky József, plebános, Pécs-budaí külváros.

Czindery Endre, káplán, Pécs.

Csizmadia István, káplán, Dolnómiholjác.

Charvát László, esperes-plebános, Petrijevci.

20 Döbrössy Alajos, apát-kanonok, Pécs.

Evetovics Antal, plebános, Valpó.

Faludi Ádám, plebános, Závod.

Fauszt Antal, káplán, Bátaszék.

Fájth Jenő, főgimnáziumi hittanár, Bonyhád.

25 Fejes Károly, káplán.

Dr. Fent Ferenc, szentszéki ülnök, apát-plebános, Szek-
szárd.

- Dr. Frey János, esp. plebános, orsz. gyűl. képviselő, Himesháza.
- Froszt Péter, káplán, Palotabozsok.
- Fülöp István, plebános, Magyarhertelend.
- 30 Gaál János, plebános, Kővágószőlős.
- Galambos Kálmán, káplán, Pécs.
- Gartner Elek, plebános, Kisvaszar.
- Gasparics György, káplán, Szekszárd.
- Gábor György, sekrestyeigazgató, Pécs.
- 35 Dr. Gebauer Miklós, püspöki levéltáros, Pécs.
- Glück István, plebános, Bellye.
- Dr. Gyömöreý Zsigmond, pápai kamarás, tanítóképző-intézeti igazgató, Pécs.
- Gratzl Gyula, káplán, Mohács.
- Graumann Imre, káplán, Tevel.
- 40 Györkös József, képezdei tanár, Pécs.
- Györkő Ferenc, plebános, Báta.
- Dr. Hajós György, teológiai és tanítóképezdei tanár Pécs.
- Hal Pál, subsidiárius, Németkér.
- Halvax József, esperes-plebános, Baranyamágocs.
- 45 Haugh Nándor, káplán, Beremend.
- Hanser Imre, káplán, Pécsbányatelep.
- Dr. Heckenberger Konrád, plebános, Olasz.
- Hermann János, káplán.
- Hetényi Alajos, nevelő, Katalinpuszta.
- 50 Homolay Ányos, irg. rendi áld. pap, Kismarton.
- Horváth Béla, plebános, Németi.
- Ij. Horváth János, plebános, Veliskovci.
- Horváth Károly, káplán, Szekszárd.
- Horváth Lajos, hitoktató, Pécs.
- 55 Hradek Károly, plebános, Kurd.
- ¶selstöger Lajos, plebános, Radikovci.
- Dr. Jozgits János, esp. plebános, Bonyhád.
- Jung Ádám, káplán, Ozora.
- Katholikus Legényegylet, Pécs.
- 60 Kauffmann János, káplán, Högyész.
- ¶ároly Ignác, nyug. apát-plebános, Pécs.
- Kemény Andor, plebános, Felsőireg.
- Kemény Boldizsár, esp. plebános, Magyarország.

- Kemény Ferenc, káplán, Bonyhád.
- 65 Keserits Ferenc, apát-plebános, Mohács.
Kiss Lajos, plebános, Dunaszekcső.
Dernői Klekner Alajos dr., m. kir. posta- és távirtdatanácsos,
Pécs.
Komócsy István, pápai káplán, kisszemináriumi alkormányzó, főreáliskolai hittanár, Pécs.
Kovács Atal, pápai kamarás, plebános, Szakály.
- 70 Kozáry Gyula, honvéhadapródiskolai tanár, a Ferenc József-rend lovagja, Nagyvárad.
Kuzmics József, tb. kanonok, esp. plebános, Dolnji-Miholjac.
Kömüves Gyula, plebános, Nak.
Liebbald Lajos, plebános, Püspöklak.
Lippai Ferenc, hitoktató, Pécs.
- 75 Lerch István, plebános, Lengyel.
Magenheim József, apát-plebános, Pécs.
Magyar Béla, káplán, Palotabozsok.
Magyar Miklós, esperes-plebános, Lánycsók.
Magyar Zsimond, esperes-plebános, Koppányszántó.
- 80 Márovich Ferenc, káplán, Valpó.
Martinkovich János, káplán, Valpó.
Mejer Lajos, hittanár, Szekszárd.
Dr. Mérő József, szentszéki jegyző, Pécs.
Mészáros Ferenc Sándor, nevelő, Nagyvida.
- 85 Mixich Péter, katonai lelkész, Trebinje.
Molnár Márton, plebános, Pellérd.
Dr. Mosonyi Dénes, pápai kamarás, püsp. irodaigazgató
Pécs.
Müller József, káplán, Tolna.
Navracsics Ferenc, káplán, Podgajci.
- 90 Pataky Antal, plebános, Lapánca.
Pártos Zsigmond, esp. plebános, Mőzs.
Pelz Árpád, plebános, Szakadát.
Perr Viktor, káplán, Magyarkeszi.
Polgár János, plebános, Felsőmindszent.
- 95 Pozsgay József, apát-kanonok, Pécs.
Prikler Károly, esp. plebános, Tevel.
Rajczy János, h. plebános, Nagyvejke.

38.558

- Reif József, plebános, Lippó.
 Rudolf Mátyás, plebános, Mőzs.
- 100 Rumszauer János, szeminárium vicerektor, Pécs.
 Scharfenberger János, hitoktató, Pécs.
 Schmidt Béla, esp. plebános, Hosszuhetény.
 Schunk Ferenc, plebános, Felsőnyék.
 Sebő Pál, káplán, Gyulaj.
- 105 Simon István, hitoktató, Pécs.
 Sperai János, karkáplán, Pécs.
 Streicher József, apátkanonok, Pécs.
 Szabó Ferenc, káplán, Mecsekszabolcs.
 Szentiványi József, káplán, Bátaszék.
- 110 Tadic Benő, káplán, Kurd.
 Thán Nándor, káplán, Dolnji-Miholjac.
 Tihanyi János, plebános, Hetvehely.
 Tóbi József, káplán, Olasz.
 Tolnay Bertalan, káplán, Pécs.
- 115 Ujlaky K. Dezső, plebános, Darázs.
 Vitkovics Ferenc, plebános, Szakcs.
 Zanyi Ferenc, káplán, Hosszuhetény.
 Zányi György, pápai kamarás, plebános, Fadd.

A Társulat igazgatója:

Dr. Gere Gábor, teológiai tanár, tanulmányi felügyelő, helyettese:

Dr. Hajós György, teológiai és tanítóképző-intézeti tanár.

I. Tisztviselői kar:

Elnök: Fuszek Károly, IV. é.

Főjegyző: Kocsis László, IV. é.

Pénztáros: Faludi Ferenc, IV. é.

Főkönyvtáros: Domosvay Lajos, III. é.

Levéltáros: Vizi János, II. é.

Alkönyvtáros: Szijártó Árpád, I. é.

I. Aljegyző: Takács Konrád, I. é.

II. Aljegyző: Knippel Kamill, I. é.

II. Szakosztály vezetők:

Szociologia: Hantos Béla, IV. é.

Apologia: Eberhard József, III. é.

Történelem: Dicenty Gyula, III. é.

Szónoklat: Geosits Lajos, II. é.

III. Rendes tagok:

Battyányi Béla, III. é.

Bán Lajos, IV. é.

Erdős Jenő, III. é.

Hegediüs László, IV. é.

Herger Nándor, II. é.

Hoffmann Kálmán, IV. é.

Horváth Ferenc, II. é.

Ify Lajos, III. é.

Kecskés Károly, II. é.

Keller Vilmos, II. é.

Kozáry György, III. é.

Lickert József, III. é.

Németh Ferenc, II. é.

Vajda János, IV. é.

Wagner János, II. é.

Zmager Lajos, II. é.

38.558

